

Накдхо ва баррасихо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 42

Куллийёт
Аҳдоф ва паёмадҳои китоб

Нависандаи нақд:
Маҳдии Торами

Аҳдоф ва паёмадҳои китоб

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи нақд: Махдун Торами

Тарихи нақд: 19/08/2017

Оё ҳазрати Мансури Ҳошимӣ умеде ба амалӣ шудани наҳзати худ дорад? Наздиктарин давлат ба ақойид ва боварҳои вай, ҳамин Эрон аст ки ба қавли шумо ҳокимонаш сухани ҳазрати Мансурро шунида, мунтаҳии вуқӯе ба он намениҳанд! Ҳол дар мақоми баъд аз адами таъсири калом, эшон қоъил ба чиҳод бо онҳо аст, дар ҳоле ки чи бисёр эътирозоте ки дар мавриди умури мухталиф ба ҳукумат шуда ва ҳамаи онҳо шикаст хӯрдаанд. Ҳол ин вазъи Эрон аст, сойири кишварҳо минҷумла Арабистон ки душмантарини ҳукуматҳо аст ва зухур бояд онҳо иттифоқ биҷафад бимонад. Савол инки оё Худо ва имом роҳи беҳтар ва осонтар барои зухур мутасаввир нестанд? Мо тоза ба ҳукумати Эрон дар ҳифзи амнияти имом, ҳусни занн дорем, шумо ки надоред чигуна дар муқобили ин ҳама ҳукумат, метавонед умеде дошта бошед? Ба назар агар имдоди ғайбии Худо ва кӯмаки Ё барои зухур набошад, умеде ба наҳзат нест; Чун коре аз ин наҳзат бар намеояд. Кадом кор?

Носух ба нақди шумораи: 5

Тарихи носух ба нақд: 27/08/2017

Бародари дағдағаманд!

Лутфан ба нуқоти зер таваҷҷуҳ фармојед:

1 . Нахустин нқутае ки бояд ба он таваҷҷуҳ дошта бошед, адами имкони амалии зухури имом Маҳдӣ алайҳи салом пеш аз омодагӣ ва пазириши иддаи кофӣ аз мардум аст; Зеро зухури он ҳазрат дар миёни мардуме ки ўро намехоҳанд ва пайравӣ намекунанд ва ёрӣ намерасонанд, ба шикасти он ҳазрат дар найли ба аҳдофаш ва чи басо асорат ва шаҳодаташ меанҷомад ва ин бар ҳилофи ғарази Худованд ва ваъдаи Ёст. Ҳар чанд Худованд қодир аст ки он ҳазратро бар ҳилофи ирода ва иқдоми мардум ва аз тариқи иҷбор ба аҳдофаш бирасонад, вале ин бо суннат ва ҳикмати Ё созгор нест; Чунонки фармудааст: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا أَفَأَنْتَ تُكْرَهُ

Ахдоф ва паёмадҳои китоб

﴿النَّاسُ حَتَّىٰ يَكُونُوا تُمُؤِنِينَ﴾¹; <<Ва агар Парвардигорат меҳост ҳамаи касоне ки дар заминанд имон меоварданд, оё пас ту мардумро икро мекуни то мӯъмин бошанд?!>> Ва фармудааст: ﴿وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ﴾²; <<Ва ту иҷбор кунандаи онон нест>>. Аз ин рӯ, ногузир зуҳури он ҳазрат то ҳангоми омодагӣ ва пазириши иддаи кофӣ аз мардум ба таъхир хоҳад афтод ва ин нуктаи калидӣ ва бисёр муҳимме аст ки аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло ро ба талош барои эҷоди омодагӣ ва пазириш дар мардум ба рағми ҳамаи душвориҳои водоштааст.

2 . Дуввумин нуктае ки бояд ба он тавачҷуҳ дошта бошед, вучуби амал ба таклифи шаръӣ аст, сарфи назар аз инки ба натиҷаи дилхоҳ меанҷомад ё на; Чароки вучуби амал ба таклифи шаръӣ, тобеъи амри Худованд ба унвони Мавло ва Раб аст, на тобеъи ҳусули натиҷаи дилхоҳ ва амри Худованд гоҳе барои озмоиш ё тарбият ё подоши ухравӣ ё таҳсили натоӣчи дигаре аст ки бар инсон пӯшида аст. Бегумон ин бузургтарин дарси имом Ҳусейн алайҳи салом дар Карбало буд; Зеро он ҳазрат дар ҳоле барои ислоҳи уммати ҷаддаш қиём кард ки бисёрӣ аз саҳоба умеде ба ҳусули натиҷаи дилхоҳ надоштанд ва ба ҳамон далил, бо ӯ дар ин кор ҳамроҳӣ накарданд, балки ӯро аз он боз доштанд; Ҳамчунонки ёрони андаки ӯ дар рӯзи Ошуро танҳо бо ангеаи амал ба таколифи шаръӣ ба ҳимоят аз ӯ пардохтанд, вагарна маълум буд ки бо вучуди он теъдод душмани хунхор, умеде ба пирӯзӣ вучуд надорад. Имрӯз низ аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло бо иқтидо ба саййиди ҷавонони аҳли Биҳишт, барои ислоҳи уммат ва бозгардондани онон ба Исломи ҳақиқӣ ва фароҳам сохтани заминаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом дар партуви китоби Худованд ва суннати яқинии Паёмбараш қиём кардааст, дар ҳоле ки бисёрӣ аз мардум умеде ба ҳусули натиҷаи дилхоҳ надоранд ва ба ҳамин далил, бо ӯ дар ин кор ҳамроҳӣ намекунанд, балки ӯро аз он боз медоранд; Гофил аз инки ангеаи ӯ аз ин кор ҳусули натиҷаи дилхоҳ нест, балки амал ба таклифи шаръӣ аст; Чароки дар ҷаҳонбинии тавҳидӣ, минок амри Худованд аст ва убудияти инсон дар итоъат аз ин

1 . Юнус/ 99

2 . Қоф/ 45

Аҳдоф ва паёмадҳои китоб

амр таҷаллӣ пайдо мекунад ва бо ин васф, ҷойе барои <<Натиҷагирӣ>> боқӣ наметонад. Натиҷагирӣ дар воқеъ инъикоси <<Судҷӯйи>> инсон аст ки аз <<Худҳоҳии>> ӯ бар меҳезад ва танҳо дар ҷаҳонбинии моддӣ ва илҳодӣ ҷой дорад; Зеро танҳо дар ин навъ аз ҷаҳонбинӣ аст ки инсон даст ба коре наметонад магар инки барои ӯ нафасӣ дар дунё дошта бошад ва ҳӯйи ҳисобгарӣ ӯро хушнуд кунад, дар ҳоле ки чунин рӯйкарде, озодагӣ, шарофат ва қаромати ӯро салб мекунад ва ӯро ба мавҷудӣ заъиф, тарсу ва кӯтоҳфикр мубаддал месозад ва наслеро падид меоварад ки ба ҳар зиллат ва масканате тан медиҳад ва ҳамвора аз вуруд ба сарзамини муқаддас сар боз мезанад, бо ин мантиқи банӣ Исроъиле ки **﴿إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَنُذِلُّهَا حَتَّىٰ﴾**; <<Дар он қавм ҷабборе ҳастанд ва мо ҳаргиз ба он дохил намешавем то ҳангоме ки онҳо аз он хориҷ шаванд, пас ҳаргоҳ онҳо аз он хориҷ шуданд мо дохил мешавем>>!

3 . Севвумин нуктае ки бояд ба он таваҷҷуҳ дошта бошед, вучуди натиҷаи қатъӣ барои амал ба тақлифи шаръӣ аст ва он ҳамоно хушнудии Худованд ва растгорӣ аз оташи дӯзах аст ки беҳтарин натиҷа маҳсуб мешавад; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿لِيَمِيزَ الْغُنَّاءَ الْمُعَذِّبُونَ﴾**²; <<Барои чунин чизе бояд амал кунандагон амал кунанд>>. Бо ин васф, амал ба тақлифи шаръӣ ҳаргиз корӣ беҳуда ва аҳмақона маҳсуб намешавад; Зеро ҳатто агар натиҷае дар дунё надошта бошад, ба саъодат дар охират ва осойишу рафои абадӣ меанҷомад ва ин бузургтарин натиҷае аст ки як амал метавонад дошта бошад; Бо таваҷҷуҳ ба инки дар маҳками адли Илоҳӣ, ҳеҷ гоҳ амал ба тақлифи шаръӣ бо тарки он баробар нест ва касе ки дар роҳи ӯ талош мекунад бо касе ки ба баҳонаҳои мухталиф аз талош дар роҳи ӯ мепарҳезанд, яксон маҳсуб намешавад; Чунонки борҳо ва бо таъкид фармудааст: **﴿قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ ۚ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ﴾** **﴿تَقْلِبُونَ﴾**³; <<Бигӯ олуи ба покиза баробар нест, агарчи касрати олуи туро ба шигифт оварад, пас аз Худованд битарсед эй хирадмандон бошад ки растгор шавед>> Ва фармудааст: **﴿مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَى وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ ۚ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا﴾**

1 . Моъида/ 22

2 . Соффот/ 61

3 . Моъида/ 100

Ахдоф ва паёмадҳои китоб

«أَفَلَا تَذَكَّرُونَ»¹; <<Масали ду даста монанди кӯр ва кар ва бино ва шунаво аст, оё дар масал баробаранд?! Оё пас мутазакир намешавед?!>> Ва фармудааст: «وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ»²; <<Ва кӯру бино баробар нестанд ва на касоне ки имон оварданд ва корҳои шойишта анҷом доданд ва бадкорон, андаке мутазакир мешаванд>> Ва фармудааст: «قُلْ»³; <<Бигӯ оё касоне ки медонанд ва касоне ки намедонанд баробаранд?! Танҳо хирадмандон мутазакир мешаванд>> Ва фармудааст: «أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مِّمَّنْهُمْ وَمَنْهُمْ سَاءٌ مَا يَحْكُمُونَ»⁴; <<Оё касоне ки бадихоро муртакиб шуданд пиндоштанд ки ононро монанди касоне қарор медиҳем ки имон оварданд ва корҳои шойишта анҷом доданд?! Зиндагияшон ва маргашон яксон аст?! Бад қазоват мекунанд>> Ва фармудааст: «أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ»⁵; <<Оё касоне ки имон оварданд ва корҳои шойишта анҷом додандро монанди фасод кунандагон дар замин қарор медиҳем ё парҳезкоронро монанди гуноҳкорон қарор медиҳем?!>>. Бо ин васф, ёрони аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло ки дар роҳи таҳаққуқи ҳукумати Худованд аз тариқи таҳаққуқи ҳукумати халифаи ӯ талош мекунанд ва мардумро ба байъат бо Худои ягона ба ҷои байъат бо Худоёни гуногун фаро меҳонанд, бояд ба подоши Худованд дар охират чашм дошта бошанд, на ба натиҷае дар зиндагии дунё ва бояд бидонанд ки Биҳишт натиҷаи кофӣ барои талошҳои онон хоҳад буд⁶. Ҳар чанд ин натиҷа барои касоне ки ба зиндагии дунё дил бастаанд ва ба зиндагии охират эътиқод ё эътиное надоранд, ҷаззоб нест ва аз ин рӯ, ононро ба майдони амал намекашанд, вале онон бо ин рӯҳия ва ангеza салоҳияти пайвастан ба ин наҳзати муқаддасро ҳам надоранд ва агар ба он бипайванданд ҳам суде ба он намерасонанд; Чунонки Худованд дар бораи амсоли онон фармудааст: «لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُواكُمْ إِلَّا حَبَالًا وَلَأَوْضَعُوا جُلُوكُمْ يَبْعُونَكُمْ»

1 . Худ/ 24

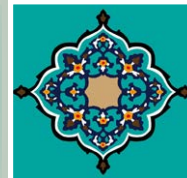
2 . Ғофир/ 58

3 . Зумар/ 9

4 . Ҷосия/ 21

5 . Сод/ 28

6 . Бингаред ба: Ғуфтори 21

Аҳдоф ва паёмадҳои китоб

«¹الْفِتْنَةُ وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ ۖ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ» <<Агар дар миёни шумо хориҷ шаванд чуз сусти бар шумо намеафзоянд ва шуморо ба фитна меандозанд ва дар миёнатон хабарчиноне барои онон ҳастанд ва Худованд ба золимон огоҳ аст>>.

4 . Чаҳорумин нуктае ки бояд ба он таваҷҷуҳ дошта бошед, вучуди натиҷаи қатъӣ барои наҳзати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло дар дунё –илова бар охират— аст ва он ҳамон яке аз ду чиз хоҳад буд: Бозгашти иддаи кофӣ аз мардум ба Ислому иҷтимоӣ омодагии онон барои ҳимоят аз имом Маҳдӣ алайҳи салом ки бино бар суннате аз Худованд ба зуҳури он ҳазрат мунтаҳӣ хоҳад шуд ё истинкофи онон аз ин кор пас аз итмоми ҳуҷҷат бар онон ки бино бар суннатӣ дигар аз Худованд ба ҳалокати онон ва пайдоиши қавмӣ дигар хоҳад анҷомид ки албатта он низ дар ниҳоят ба зуҳури он ҳазрат мунтаҳӣ хоҳад шуд². Бо ин васф, қасоне ки мепиндоранд наҳзати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло ба ҳеҷ натиҷае дар дунё нахоҳад анҷомид, дар ғафлат ва иштибоҳӣ азим ба сар мебаранд; Чароки ин наҳзат дар ҳоли итмоми ҳуҷҷат бар аҳли дунё аз тариқи ҳикмат, мавъезаи ҳасана ва ҷидол ба аҳсан аст ва бо ин васф, агар ба як натиҷа дар он наянҷомад, ногузир ба натиҷаи дигар дар он хоҳад анҷомид!

5 . Панҷумин нуктае ки бояд ба он таваҷҷуҳ дошта бошед ин аст ки Худованд ба нобуд кардани золимон агарчи то дандон мусалаҳ бошад ва <<Карон то карони ин бекаронро пур карда бошанд>> ва пирӯз кардани мустазъафон бар онон қодир аст; Чароки дар гузашта борҳо ин корро анҷом дода ва қодир аст ки як бори дигар онро анҷом диҳад ва барои он шеваҳо ва абзорҳои фаровоне дорад; Чунонки фармудааст: ³«وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ ۚ وَنُكِّنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنَرِي فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ ۖ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ» <<Ва ирода дорем бар қасоне ки дар замин заъиф шумурда шуданд миннат ниҳем ва ононро пешвоёне қарор диҳем ва ононро ворисон

1 . Тавба/ 47

2 . Дар ин бора, бингаред ба: [Нақд ва баррасии 29](#)

3 . Қасас/ 5 ва 6

Ахдоф ва паёмадҳои китоб

қарор диҳем ва ононро дар замин мекнат диҳем ва ба Фиръавн ва Ҳомон ва лашкариёнашон аз онон чизеро нишон диҳем ки аз он метарсиданд>>, вале Ё танҳо Ҳангоме ин корро анҷом медиҳад ки мустазаффон аз суфуфи золимон чудо шуда ва вазифаи амри ба маъруф ва найҳ аз мункаро анҷом дода бошанд; Чунонки фармудааст: ¹﴿وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾; <<Ва агар набуд баное бар чудойи ҳатман миёни онон файсала мешуд ва ҳароина золимон барояшон азобӣ дарднок аст>> Ва фармудааст: ²﴿لَوْ تَرَبَّلُوا فَعَدَّبْنَا﴾; <<Агар аз якдигар чудо мешуданд ҳатман касоне аз онон ки кофир шудандро азобӣ дарднок мерасондем>> Ва фармудааст: ³﴿فَلَمَّا﴾; <<Пас чунин чизе ки ёдоварӣ шудандро аз ёд бурданд, касоне ки аз бадӣ наҳӣ мекардандро наҷот додем ва касоне ки зулм кардандро ба азобӣ ногувор гирифтём ба сабаби инки фисқ меварзиданд>>. Ин ба маънои он аст ки нобуд кунандаи золимон дар воқеъ мустазаффон нестанд то ин суъол пеш ояд ки чигуна аз ӯҳдаи он бар хоҳанд омад, бал Ҳудованд хоҳад буд ки бар ҳар коре тавоност ва мустазаффон танҳо заминаи онро фароҳам месозанд; Ба ин тартиб ки бо иҷобати даъвати аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло ба сӯй имом Маҳдӣ алайҳи салом, аз суфуфи золимон чудо мешаванд ва бо густариши даъвати ӯ дар ҷаҳон ҳуҷҷатро бар ҳамагон тамом мекунанд ва ин ба Ҳудованд иҷоза медиҳад ки азоби худро бо ҳар шакли шевае ки меҳаҳад бар золимон нозил кунад. Бинобарин, таъкиди аллома Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизаҳуллоҳ таъоло бар зарурати иҷтимоӣ мӯъминон ва фароҳам сохтани имконоти лозим барои ҳимоят аз имом Маҳдӣ алайҳи салом дар воқеъ аз он рӯст ки ин кор, калиди дарвозаи бастаи нусрати Илоҳӣ аст; Зеро нусрати Илоҳӣ танҳо Ҳангоме нозил мешавад ки мӯъминон вазифаи худро бо ҳадди аксари тавонашон анҷом дода бошанд; Чунонки фармудааст: ⁴﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا!﴾; <<Эй касоне ки имон овардед! Агар Ҳудовандро ёрӣ кунед Ё шуморо ёрӣ мекунад ва гомхотонро устувор медорад>>

1 . Шуро/ 21

2 . Фатҳ/ 25

3 . Аъроф/ 165

4 . Муҳаммад/ 7

Ахдоф ва паёмадҳои китоб

Таълиқи шумора: 1

Тарихи таълиқ: 25/03/2020

Нависандаи таълиқ: Маҳдӣ Солеҳӣ

Ин рӯзҳо шоҳиди ҳаводиси аҷибест дар ҷаҳон ҳастем ки метавонад ба манзалаи хушдоре мабнӣ бар итмоми вақт ва таҳаққуқи ваъдаи Худованд бошад. Ин дар ҳоле аст ки мутаъассифона мардум ба даъвати ҳазрати Мансури ҳафизахуллоҳ таъоло вақте намениханд ва муқаддамоти зуҳур, яъне нафару мол ва силоҳ, фароҳам нашудааст; Балки амсоли ҳақир низ ки ба ёрии ин бузургвор баромадаем, басанда кардаем ба инки худро <<Ёри Хуросонӣ>> биномем ва дар амал он чунон ки бояд ва шояд, ба эшон иқтидо намекунем; Чунонки эшон худ ба ин воқеият ишора намудаанд. Бо ин васф, оё мумкин аст ки аз тариқи ахбори гузаштагон дар хусуси ҳаводиси охируззамон ба мо расида -барои намуна чигунагии фароҳам омадани идда ва уддаи кофӣ барои зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом-амалӣ нашуд? Ё Худованд, бо таваҷҷуҳ ба инки қодир аст аз реҷи биёбон барои ёрии дин ва Халифааш лашкар фароҳам оварад, тариқӣ дигареро барои таҳаққуқи ваъдааш ихтиёр кунад? Бандаи навъе, агар Худованд раҳм кунад ва аз азобҳои ки хуб ва бадро бо ҳам ҳалок мекунад наҷот ёбам, чигуна метавонам мутмаъин шавам ки оқибат ба хайр хоҳам шуд яъне аз заминасозони зуҳур ва ёрони имом Маҳдӣ алайҳи салом хоҳам буд, он чунон ки дар ибтидо аҳд кардам? Оё сирфи пазируфтани ҳақ ва андак иқдомотам дар ҷиҳати ёрии он ки чи басо камтар аз ончи ки дар тавонам аст бошад, ҳақирро аз инки аз зиёнкорон бошам наҷот медиҳад? Худованд моро бо имомамон Маҳдӣ маҳчур гардонад.

Посух ба таълиқи: 1

Тарихи посух ба таълиқ: 01/04/2020

Бародари мӯъмин!

Дағдағаи шумо барои растгорӣ, нишонаи имони шумост ва касе ки имон дорад дар пешгоҳи Худованд бо касе ки имон надорад баробар нест. Касе ки имон дорад, агар бимирад ба манзалаи шаҳид аст ва ҷойгоҳи неку дар охираат дорад ва агар зинда бимонад, таҳаққуқи ваъдаҳои Худовандро хоҳад дид. Бидуни шакл Худованд ваъдаҳои худро муҳаққак хоҳад кард; Ҷароки аз як сӯ одил ва ростгӯст ва аз сӯи дигар бар ҳар коре тавоност,

Аҳдоф ва паёмадҳои китоб

вале ҳар коре назди ӯ замони маълум дорад ки аз он пешӣ намегирад ва ақаб намеафтад. Заминаи зуҳури имом Маҳдӣ алайҳи салом ҳамон тавр ки ваъда дода шудааст, фароҳам хоҳад шуд, вале замони он барои мо ва шумо маълум нест ва ҳамин аст ки ба имон ва сабри мо ва шумо арзиш медиҳад. Агар мо ва шумо медонистем ки замони он кай аст, имтиҳон намешудем, дар ҳоле ки бояд имтиҳон шавем то маълум шавад кадом як аз мо аҳли имон ва сабр аст ва кадом як беимон ва бесабр.

Ҳангоме ки Лут алайҳи салом худро дар муҳосираи қавмӣ ҳабис ёфт ва аз фарти дармондагӣ гуфт: **﴿لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوِي إِلَىٰ رُكْنٍ شَدِيدٍ﴾**¹; <<Эй кош дар баробари шумо неруӣе доштам ё пуштибони муҳкаме меёфтам>>, намедонист ки фариштагони Худованд пушти сараш истодаанд ва то соъатӣ дигар ҳамаи ононро нобуд хоҳанд кард; Ҳамчунонки бародарони Юсуф алайҳи салом, вақте ӯро дар чоҳ меандохтанд, тасаввур намекарданд ки ӯ рӯзе азизи Миср хоҳад шуд ва онон бояд барои гирифтани қадре гандум, дар баробараш зону бизананд ва илтимос кунанд; Ҳамчунонки мусалмонон дар Макка, вақте зери шиканча ва фишори мушрикони буданд ва аз бими онҳо дар кӯҳҳо ва дарраҳо намоз мегузорданд, ҳаргиз гумон намекарданд ки чанд соли дигар, бар саросари Ҷазиратул Араб ҳоким хоҳанд шуд ва онҳоро аз он берун хоҳанд ронд; Ҳамчунонки дар ҷанги Аҳзоб, вақте аз бими сипоҳи кофирон пиромуни Мадина хандак меканданд, Паёмбар ба онон ваъдаи пирӯзӣ бар Касро ва Қайсарро дод. Пас барҳӣ аз онон бо истибъод гуфтанд: **﴿يَعِدُنَا بِكُنُوزٍ كَثِيرٍ وَاقْتَصِرَ وَمَا يَقْدِرُ أَحَدُنَا أَنْ يَخْرُجَ يَتَخَلَّى﴾**²; <<Ба мо ваъдаи ганҷҳои Касро ва Қайсарро медиҳад, дар ҳоле ки касе аз мо наметавонад барои қазои ҳоҷат биравад>>!³ Бо ин ҳол, ҳамаи ин вақойеъ рӯй дод, то ваъдаҳои Худованд муҳаққақ шавад ва мӯъминон бидонанд ки ӯ бар ҳар коре тавоност; Чунонки фармудааст: **﴿وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ قِيلًا﴾**³; <<Ваъдаи Худованд ҳақ аст ва чи касе аз Худованд ростгӯтар аст>> Ва фармудааст:

1 . Худ/ 80

2 . Воқидӣ, Ал-Мағонӣ, ҷ1, с459; Ибни Ҳишом, Ал-Сирату Набавия, ҷ2, с365; Ибни Ҳабиби Бағдодӣ, Ал-Маҳбар, с468; Билозарӣ, Ансобул Ашроф, ҷ1, с276; Табарӣ, Тарихул Умаи Валмулк, ҷ2, с238; Табаронӣ, Ал-Мӯъҷамул Кабир, ҷ3, с166; Байҳақӣ, Далоъилул Набува, ҷ3, с402; Кулайнӣ, Ал-Кофӣ, ҷ8, с216

3 . Нисоъ/ 122

Ахдоф ва паёмадҳои китоб

«لَا يُخْلِفُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ»¹; <<Худованд ваъдаашро хилоф намекунад, вале бештари мардум намедонанд>> Ва фармудааст: «فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا»²; <<Пас сабр дошта бош; Чароки ваъдаи Худованд ҳақ аст ва касое ки яқин намекунанд, туро бетоб насозанд>>.

Бинобарин, мӯъминон бояд ба сидқи ваъдаҳои Худованд яқин дошта бошанд ва сабр пеш гиранд то замони таҳаққуқи онҳо бирасад ва то он замон, бояд бо ҳадди аксари тавони худ талош кунанд; Чароки агар бо ҳадди аксари тавони худ талош накунанд, дар муъомилаи худ бо Худованд ва Халифааш камфурӯшӣ кардаанд ва касоне ки дар муъомилаи худ бо Худованд ва Халифааш камфурӯшӣ мекунанд, аз касоне ки дар муъомилаи худ бо мардум камфурӯшӣ мекунанд, бадтаранд; Бо таваҷҷуҳ ба инки онон аз маҳсулот кам мегузоранд ва инро аз талош барои начоти инсон, дар ҳоле ки Худованд дар бораи онон фармудааст: «وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ»³; <<Вой бар камфурошон>> ва бо ин васф, бар инон чи хоҳад буд ки аз онон бадтаранд?!

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати
«Бозгашт ба Ислому»
ошино шавед.

-
- 1 . Рум/ 6
2 . Рум/ 60
3 . Мутаффифин/ 1

